

Gel Kıyamet Kopmadan

– AyserÖZBAKIR · 28 Mart 2015

Bak! yine geç kalmışsın, kalmak için biz bize,
Güneş suda, yakamoz denizi yakmadan gel.
Gözlerini yum da gel oturalım diz dize,
İlerisi aydınlık, ardına bakmadan gel.

Böyle gitmek mi olur, bu şehir çalkalandı,
Hiç ayrılmayız sandım, meğer her şey yalandı,
Duydum! Elim-ayağım birbirine dolandı,
Gözümde ki son damla toprağa akmadan gel.

Gittin! Çok üşüyorum oralarda kar var mı,
Perperişan olmuşum senin haberin var mı,
Gittiğin yer mi geniş, yoksa bu dünya dar mı,
Yeri-göğü salladın, üstüme yıkmadan gel.

Zıpkın gibi çıkıp gel, koş deli taylar gibi,
Ok gibi çekip gittin, biz kaldık yaylar gibi,
Beklendikçe gelmeyen seneler, aylar gibi,
Gel! Kıyamet kopmadan, can tenden çıkmadan gel.

AYSER ÖZBAKIR